2) *f. °तिका *Graben.* — 3) n. *Graben* Hemâdri 1, 288,6. *Grube.*

*°खातन Adj. *grabend, untergrabend* in भित्ति°.

*खातभू f. *Graben.*

खातमूल Adj. *dessen Wurzel abgegraben ist* AV. Paipp. 13,1,5.

खातर् Nom. ag. *Gräber.*

*खातद्रूपकार m. *Töpfer.*

*खाति f. *das Graben.*

*खात्र n. 1) *Schaufel.* — 2) *Teich* u. s. w. — 3) *Wald.* — 4) *Faden.* — 5) *Schauer, Grauen.*

खाद्, खादति (episch auch खादते; चखाद् soll im Veda auch Perf. von खिद् sein) 1) *kauen, zerbeissen; essen, fressen; zerfressen, anfressen.* — 2) *Jmd aussaugen, zu Grunde richten.* — Caus. खादयति 1) *essen —, fressen lassen, — von* (Instr.) Gaut. Hemâdri 1,770,4. — 2) = Simpl. 1). — Desid. चिखादिषति *essen —, fressen wollen.* — Mit अव in अवखाद्. — Mit आ = Simpl. 1). आखादित verwechselt mit आस्वादित. — Mit *प्रनि. — Mit प्र *zerkauen, zerbeissen.* — Mit वि in विखाद्. — Mit सम् *zerkauen, fressen.*

खाद 1) Adj. am Ende eines Comp. *fressend, verschlingend.* — 2) m. *a) das Verzehren.* — *b) Futter.*

खादक 1) m. *a) Esser, Verzehrer.* — *b) Schuldner.* — 2) f. °दिका am Ende eines Comp. *das Essen.*

खादद्दन्त् Adj. *zerbeissende Zähne habend* (Comm.) Taitt. Âr. 1,12,4.

*खादतमोदता f. *beständiges Essen und Fröhlichsein.*

*खादतवमता f. *beständiges Essen und Vomiren.*

*खादताचामता f. *beständiges Essen und Einschlürfen von Wasser.*

खादन 1) *m. *Zahn.* — 2) f. आ ein Frauenname. — 3) n. *a) das Kauen, Essen.* — *b) Essen, Futter.*

खादनीय Adj. *kaubar.*

खादस् in खादोअर्ण.

खादि *Spange, Ring.*

खादितर् Nom. ag. *Esser, Verzehrer, Verspeiser* 174,19.

खादितव्य Adj. *zu essen, zu fressen, zu verspeisen* 159,14.

1. °खादिन् Adj. *kauend.*

2. खादिन् Adj. *mit Spangen —, mit Ringen geschmückt.*

खादिर 1) Adj. (f. ई) *aus der Acacia Catechu gemacht.* — 2) *m. *Catechu.* — 3) *f. ई wohl N. pr. einer Oertlichkeit.

*खादिरक Adj. von खदिर.

खादिरगृह्य n. Titel eines Werkes.

*खादिरायण m. Patron. von खदिर.

*खादिरेय Adj. von खादिरी.

खादिहस्त Adj. *Ringe an den Händen habend.*

*खाडुक Adj. *bissig, boshaft.*

*खाढ्रक m. Patron. von खढ्रक.

खादोअर्ण Adj. (f. आ) *Felsen überflutend* (Grassmann).

खाद्य 1) Adj. *kaubar, essbar.* — 2) *m. = खदिर *Acacia Catechu* Gal.

*खाद्यक m. *eine best. Speise* Gal.

खाधूया f. N. pr. einer Oertlichkeit.

1. खान n. *das Essen.* °पान n. Sg. *Essen und Trinken* Spr. 6767.

2. खान m. *Chan.*

खानक 1) Adj. am Ende eines Comp. *grabend, ausgrabend.* — 2) m. *ein Dieb, der ein Haus untergräbt.* — 3) *f. खानिका *Graben* Gal.

खानखान m. N. pr. eines *Chans.*

खानापय् *graben lassen.* खानापित n. impers. Ind. St. 15,267.

खानाराय m. N. pr. eines Mannes.

खानि f. *Grube, Mine, Fundort von* (im Comp. vorangehend).

*खानिक n. *Bresche.*

*खानिन und *खानिल Adj. *ein Haus untergrabend* (Dieb).

खानिष्क (*m.) und खानिष्ट n. *Fleischbrühe mit fein zerriebenem Fleisch und Gewürz* Madanav. 11, 118. 22.

खानुल m. N. pr. zweier Männer Ind. St. 14.

*खानोदक m. *Kokosnussbaum.*

खान्य Adj. *was gegraben —, was ausgegraben wird.*

*खापगा f. Bein. der Gañgâ.

खापर् m. Pl. N. pr. eines Volkes.

खाम्बावती f. *eine best.* Râgiṇî S. S. S. 65.

खार् m. (234,32) und खारी f. *ein best. Hohlmaass.*

*खारनादि m. Patron. von खरनादिन्.

*खारपायण m. Patron. von खरप.

*खारशतिक Adj. *hundert* Khâra *enthaltend* u. s. w.

*खारसहस्रिक Adj. *tausend* Khâra *enthaltend* u. s. w.

*खारि f. = खार्, खारी.

खारिक 1) *Adj. = खारीक. — 2) f. आ = खार्, खारी. — 3) *n. (wohl *die Frucht*) *ein best. Fruchtbaum* Gal.

*खारिंधम und *°धय Adj.

*खारिंपच Adj. *das Quantum einer* Khârî *kochend* (Kochgeschirr).

*खारीक und *खारीवाप Adj. *mit einer* Khârî *Getraides besäet.*

खार्कार् m. *das Geschrei des Esels.*

खार्खोट m. *eine Art Zauber* oder *Zauberer* Kâraka 6,23. Vgl. खर्खोद्.

खार्गलि m. Patron. von खर्गल (Comm.) Kâṭh. 30,2.

*खार्जुरकर्ण m. Patron. von खर्जुरकर्ण.

खार्जूर Adj. *von der Phoenix sylvestris kommend, daraus bereitet.*

*खार्जूरकर्ण m. Patron. von खर्जूरकर्ण gaṇa शिवादि in der Kâç.

*खार्जूरायण m. Patron. von खर्जूर.

*खार्जूलायन m. Patron. von खर्जूल gaṇa अश्वादि in der Kâç.

खार्वा f. *das dritte Weltalter.*

खालत्य n. *Kahlköpfigkeit.*

खालाय m. = खालीय VP.² 3,46.

*खालिक Adj. (f. ई) = खल इव.

खालित्य n. *Kahlköpfigkeit* Karaka 6,9.

खालिय (VP.² 3,46) und खालीय m. N. pr. eines Lehrers.

*खाल्यकायनि m. Metron. von खल्यका.

*खाशि und *°क m. N. pr. einer Oertlichkeit.

खाशीर् m. Pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,9,68. खशीर् v. l.

खाश्मरी f. = काश्मरी.

खासता f. N. pr. einer Oertlichkeit.

खास्यलिपि f. *eine best. Schrift* Lalit. 143,20.

खिंखिखमिन् Adj. *undeutlich redend.*

*खिखि f. *Fuchs.*

*खिङ्खिर 1) m. f. (ई) *Fuchs.* — 2) m. *a) Fuss einer Bettstelle.* — *b) ein best. wohlriechender Stoff.*

*खिङ्ग m. = षिङ्ग.

*खिच्चा (Nigh. Pr.), *खिच्चि und *खिच्ची f. *eine Mischung von Reis und gemahlenen Hülsenfrüchten* (gekocht oder roh) Gal.

*खिट्, खेटति (त्रासे, उच्छ्रासने).

*खिङ्ग m. fehlerhaft für षिङ्ग H. an. 2,40.

खिद् 1) खिदति und *खिन्दति *drücken, niederdrücken, betrüben.* — 2) *खिन्ते, खिद्यते, खिद्यति und खिदति (Bhâg. P.) *sich gedrückt fühlen, niedergeschlagen sein, sich Etwas zu Herzen nehmen, eine Qual empfinden; eine Ermüdung —, eine Erschlaffung verspüren.* खिन्न *niedergedrückt, niedergeschlagen; ermüdet, erschlafft.* — Caus. खेदयति und °ते *niederdrücken, beängstigen, beunruhigen; ermüden, abspannen; hart mitnehmen.* — Mit आ (खिदति) *herbeiziehen, ansichreissen.* — Mit उद् (खिदति) *herausziehen.* — Mit नि (खिदति) *niederdrücken.* — Mit निस् (खिदति) *herauskrie-*